Ismerkedjünk az új KRESZ-szel

A megállás és a várakozás

Megállásnak tekinti az új KRESZ a ki- és beszálláshoz, a folyamatos rakodáshoz szükséges ideig, vagy — ha a vezető a járműnél marad — a legfeljebb öt percig tartó egyhelyben tartózkodást. Megállni általában az úttest jobb szélén, egy sorban szabad, kivéve, ha a közúti jelzésekből más következik, vagy a KRESZ másképpen is ad a megállásra lehetőséget. Ilyen lehetőség az egyirányú út bal oldala, ha a jobb oldalon megálló járműveknek elegendő hely és közöttük még 3 méter széles hely marad.

Osztottpályás úton csak az úttest jobb szélén szabad megállni. Egy nyomon haladó járművek egymás mellett két sorban, vagy a járdaszegélyre merőlegesen is megállhatnak, ha egy személygépkocsi szélességénél nem foglalnak el több helyet. Útburkolati jellel felfestett várakozóhelyre két ilyen jármű is beállhat, de tilos például motorkerékpárt két, szabályosan egymás mellett várakozó személygépkocsi közé beállítani.

A járdaszegélyt általában 30—35 centiméterre megközelítő személygépkocsi nem áll szabálytalanul. Lakott területen kívül azonban az úttesten kívül kell megállni, például az útpadkán vagy a leállósávon. Autópályán és autóúton csak forgalmi okból, az útpadkán és a leállósávon csak műszaki okból szabad megállni. Az elromlott járművet minden esetben legalább 100 méterrel előtte elhelyezett elakadást jelző háromszöggel kell megjelölni.

A megállási tilalmak köre bővült, illetve más szabályokból is következik néhány tilalom, ezért sorra vesszük ezeket. Tilos megállni, ahol ezt jelzőtábla tiltja, s ahol a jármű a jelzőlámpa, vagy a jelzőtábla észlelését akadályozná. Autóbusznál és személygépkocsinál ez a távolság természetesen különböző. Nem szabad megállni ott, ahol a jármű és a záróvonal vagy a túloldalon álló másik jármű között nincs legalább három méter széles hely. Be nem látható útkanyarban, bukkanóban, útkereszteződésben, és előtte öt méteren belül, kijelölt gyalogos-átkelőhelyen és előtte öt méterrel, hídon, aluljáróban, alagútban, valamint ezek ki- és bejáratánál szintén tilos megállni. Az útkereszteződés előtti járműosztályozó területén — az első nyílától kezdve —, kapukijáróban, úttorkolattal vagy ételágazással szemben, ha az út keskeny, és a többi jármű kanyarodását akadályozná, nem szabad járművel megállni. Még forgalmi okból is tilos megállni vasúti átjáróban, a tilalom a síntől számított harminc méteren belül is érvényes, ez vonatkozik a zártpályás villamossínekre is.

Villamos, trolibusz és autóbusz megállóhelyét jelző tábla előtt és után 15 méterrel, taxiállomáson a jelzőberendezés előtt 15 méteres távolságban; a BUSZ feliratú forgalmi sávban 7 és 19 óra között; a járdasziget és a közelebbi járda között; járdán — kivéve, ha közúti jelzés megengedi — nem lehet megállni. Veszélyes anyagot szállító járművel lakott területen belül, s a „Kötelező legkisebb sebesség" jelentésű jelzőtáblánál az úttesten tilos megállni.

Várakozáson a megállásnál hosszabb ideig tartó egyhelyben tartózkodást kell értenünk. Ha a felállás rendjét útburkolati jelek vagy jelzőtábla határozza meg — a jobb oldali kerekekkel a járdára felállva kell várakozni —, azokhoz mindenkinek alkalmazkodnia kell.

Ha a jármű méretei miatt ez nem lehetséges, akkor azzal a járművel nem szabad azon a kijelölt helyen várakozni. A járdára felállva nem várakozhat az a jármű, amelynek tengelyterhelése egy tonnánál nagyobb.

Nem szabad várakozni — a megállási tilalmakon felül — a három úttestű út középső úttestjén, még akkor sem, ha erre jelzőtábla sem figyelmeztet. Lakott területen kívüli főútvonal úttestjén; ott, ahol a jármű az útmenti ingatlanra való behajtást akadályozná; ahol a szabályosan várakozó másik jármű megközelítését vagy elindulását akadályozná, szintén tilos várakozni.

Az új KRESZ feloldja a középületek (pályaudvarok, szállodák, színházak) előtti általános várakozási tilalmat. Ez most csak akkor tilos, ha jelzőtábla tiltja a várakozást. A parkolóóra és a parkolótárcsa használatának szabályait ezúttal felesleges részleteznünk, hiszen bevezetésük Szegeden egyelőre nem valószínű.

Tekintve, hogy a járművezetés közben adódó műszaki hibák többnyire megállással vagy hosszabb ideig tartó várakozással járnak együtt, röviden összefoglaljuk, mi ilyenkor a teendő. Az elromlott járművet a lehetőséghez képest haladéktalanul el kell távolítani az útról. A vezető ilyenkor köteles a forgalom biztonságáról gondoskodni. Lakott területen kívül ki kell tenni az elakadást jelző háromszöget, mindig olyan távolságban, de legalább 30 méterre — hogy a többi jármű vezetője kellő időben észrevehesse azt.

Megengedett mindkét irányjelző egyidejű működtetése és az elakadást jelző, villogó narancssárga lámpa bekapcsolása is, de ezek nem pótolják a háromszöget.

Az elromlott járművet éjszaka és korlátozott látási viszonyok között — az álló járművekre vonatkozó szabályok szerint — ki kell világítani. A helyzetjelző lámpa bekapcsolása kötelező, ha külső fényforrás nem világítja meg a járművet. Tompított fényszórót álló járművön csak sűrű ködben és hóesésben szabad használni. Álló jármű vezetője sosem kapcsolhatja be a távolsági fényszórót, a ködfényszórót és a hátsó helyzetjelző ködlámpát.

Követendő példa

Pótmama a TTK-n

Néhány hete szokatlan szövegű apróhirdetésre lettem figyelmes a Délmagyarban: az egyetem természettudományi karának szakszervezeti bizottsága pótmamát keresett. Furdalt a kíváncsiság, vajon miként sikerült — tudtommal Szegeden először — egyetlen intézménynek idáig, a megvalósításig eljutnia ebben az ügyben. Hiszen mások is belevágták már a fejszéjüket a népesedéspolitikai határozat megjelenése óta, de az ötletnél tovább nem futotta az erejükből. A városi kezdeményezést bizonyára most is a tanács valamelyik íróasztalában rejti egy nem túl vastag dosszié. Nem akadt ugyanis gazdájuk a pótmamáknak, nem vállalta egyetlen szerv vagy intézmény sem, hogy ezt az új szolgáltatást megszervezi. A családi ünnepeket rendező iroda vezetője akkoriban úgy nyilatkozott: szívesen segítenének ők a kisgyermekes családokon is, de hát ehhez külön helységre lenne szükségük, és természetesen létszámemelésre. S minthogy erre eddig nem volt mód, minden maradt a régiben. A téma azóta is fel-felbukkan a népfront városi és megyei nőbizottságának ülésein, de hiányzik ebből a láncolatból a tettrekész kéz.

Ezért is több egyszerű hirdetésnél az, amit az egyetem természettudományi kara szakszervezeti bizottsága adott tudtunkra a lapban. Amikor érdeklődtem, akadt-e jelentkező, már státusban volt a kar pótmamája. Nyugdíjas pedagógus, aki nemcsak mások gyermekeinek nevelésében szerzett tapasztalatokat élete során, maga is több gyermek édesanyja és többszörös nagymama. Mi is lesz a feladata ebben az újfajta szerepben? A szerződés szerint, az év tíz hónapjában naponta 8 órát foglalkozik mások egy-hat éves kicsinyeivel. A „mások": a TTK dolgozói, természetesen szakszervezeti tagok, akik egyetemi elfoglaltságuk miatt nem tudnak idejében hazakerülni. S hogy félreértés ne essék: nem a szokványos pótmamaszolgálatról van itt szó, nem arról, hogy a szülők esti szórakozását segítik elő. A TTK pótmamája reggel 7 és este 7 óra között helyettesíti — nyolc órában — a szülőket odahaza. Akkor, ha betegség után lábadozik a gyerek, vagy valami más okból marad otthon, és nincs, aki gondját viselné, vigyázna rá. (Beteg gyerekhez nem hívható a pótmama!)

Az egyetem mit ad mindezért? Havi 900 forintot utalt át a dékán hozzájárulásával a szakszervezeti bizottságnak erre a célra. A család, amelyik kéri a pótmama segítségét, csak a közlekedés díját fizeti, és ebédről vagy vacsoráról gondoskodik.

Íme: az első fecske, amely ugyan nem csinál nyarat, de a reményt megadja, hátha lesznek követői. Mert az nem elég, hogy itt-ott fölvetjük a gyermekáldás „rabságában" hosszú évekig otthon ülő szülők gondjait, azt, hogy hozzá kellene segíteni őket a kikapcsolódáshoz, művelődéshez és szórakozáshoz. Úgy tűnik, túl sok akadálya van annak, hogy egy központi pótmamaszolgálatot hozzon létre a város, hiszen ehhez valóban sokfajta erőforrást meg kellene mozgatni. Az egyes intézmények, vállalatok anyagi kerete bizonyára könnyebben lehetővé tenné, hogy egy vagy akár több „saját" pótmamát alkalmazzanak. Hogy milyen időszakokban dolgoznának, és egyéb más részletkérdéseket a vállalatok természetesen a maguk igényei szerint döntenék el. Különösen a zömmel nőket foglalkoztató intézmények tehetnének jót a szülőkkel. A kórház, a klinikák szakszervezeti bizottsága az ápolónőkre, a könnyűipari üzemeké pedig a sok-sok munkásasszonyra gondolva így is segítséget nyújthatna ahhoz, hogy a náluk dolgozó nők kettős hivatásuk gyakorlása mellett olykor egy-két órára kevés lélegzethez jussanak, és saját akaratuk szerint töltsék el a szakszervezettől ajándékba kapott szabad időt.

Chikán Ágnes

Zöldségtermesztő üvegházak

Két nagy, 60 ezer négyzetméter alapterületű, Bulgáriában készült zöldségtermesztő üvegház építését kezdték meg. Az egyiket Rákóczifalván, a másikat Budakalász és Pomáz határában. Gazdája az Óbuda Tsz, amelynek már 46 ezer négyzetméternyi üvegháza van. Ebben virágokat termesztenek. Az új üvegházból — 250 millió forintba kerül — zöldséget szállítanak majd a fővárosba.

Tizenkét, egyenként félhektáros hajóból áll majd az üvegházrendszer. A hathektáros üvegház alkatrészeit Bulgáriából 120 vagonban szállítják Budakalászra. A tervek szerint 1977. tavaszától már primőr árut: paradicsomot, paprikát és uborkát termesztenek, a nyári idényben pedig virágokat nevelnek benne. (MTI)

Romház a Rom utcában

Válaszol az illetékes címmel szoktuk Postaládánkban közzétenni azokat a leveleket, amelyeket egy-egy panasz kivizsgálása vagy orvoslása nyomán a felelős intézménytől kapunk. Hogy most mégsem varunk vasárnapig, s nem levelezési rovatunkban adunk helyet egy válaszlevélnek, annak épp az ügy természete az oka. Rom utca 9/B alatt lakó levélírónk panaszára ugyanis ezúttal nem érkezett válasz az illetékestől.

A házat 1966-ban életveszélyessé nyilvánította a második kerületi hivatal műszaki osztálya. Vagyis kilenc évvel ezelőtt. Az életveszélyes épületből a lakóknak ki kellene költözniük, hogy hová, azt a lakáshivatalnak kell eldöntenie. A nem illetékestől, az ingatlankezelő vállalattól most érkezett levélben olvastuk, hogy eddig egyetlen családot helyeztek el más lakásban. Négy család még mindig a Rom utcai romházban lakik. Mert hogyan is nevezhetnénk másképp a házat, ahol a rossz kémény miatt nem lehet fűteni, és a füst a lakásokba vezető utat találja meg a legkönnyebben? Ahol az esővíz 22 helyen folyik be, például a 78 éves Szűcs Istvánné lakásába.

Az épületet bontásra ítélték. A ház bontásra vár. És vár — egyre türelmetlenebbül — a házban élő négy család is. Azt írnánk szívünk szerint: „a házban lakó", de ezt a legjobb akarattal sem tehetjük. Lakni ott egyre kevésbé lehet. Abban a címjegyzékben, melyben az IKV az 1975-ben lebontandó házakat sorolta fel, a Rom utcai épület az ötödik helyre került. Hamarosan 1976-ot írunk. Az IKV ajánlotta veszélyességi sorrendnek, úgy látszik, nem hitt a lakáshivatal. S valószínűleg nem jutott el hozzájuk a Postaládában megjelent néhány sor sem. Pedig szeretnénk tudni, mi lesz a sorsa a háznak. Kilenc év után illő lenne az ott élőknek is megmondani, meddig legyenek még türelmesek.

Emberek dolgoznak a lakáshivatalban, és emberek élnek a Rom utcai házban. A romházban. Miért nem találják meg tehát a közös hangot? Közvetítőként mi többet nem tehetünk: várjuk az illetékes válaszát, intézkedését.

P. K.

Családi események

HÁZASSÁG

I. kerület

Szeged: Pálfi István és Androviczki Rózsa Gizella, Mikó Imre és Hévizi Matild, Nagy András és Képes Veronika, Abrahám-Furus József és Vadászi Katalin, Farkas Miklós és Faragó Zsuzsanna, Vér Sándor és Martus Veronika, Jenei Sándor és Németh Erzsébet, Szabó Tibor és Balog Terézia Zsuzsanna, Czékus István József és Mélykúti Irén, Mohácsi Imre és Kis Katalin, Nagy József és Berta Zsuzsanna, Nyizsnyik Ferenc és Ungi Erzsébet, Ormódi Ferenc és Márton Julianna, dr. Ürmös Ferenc Sándor és Dombovári Zsuzsanna, Iványi Zoltán és Vásárhelyi Zsuzsanna, Ludvig József és Lévai Borbála, Palásthy Rezső László és Oláh Katalin házasságot kötöttek.

II. kerület

Szeged: Barna Ferenc és Sztáncs Lívia, Szemenyei Zoltán Lajos és Király Ibolya, Vásár Dezső és Petrovics Gyöngyi, Major Sándor István és Zaletnyik Julianna, Kiss Tamás József és Batári Mária Magdolna, Szokolai József és Wenner Eszter Mária, Karsai Pál Gergely és Dudás-Szabó Zsuzsanna, Varga Mihály és Tóth Ilona, Kálmán Mihály és Széll Mária házasságot kötöttek.

III. kerület

Szeged: Ferenczi József és Dobozi Márta, Szabó László és Kerekes Julianna, Marcikics Sztankó és Deák Terézia, Juhász József és Kávai Zsuzsanna, Leimeter János és Dobó Etelka Terézia házasságot kötöttek.

Kiskundorozsma: Gyémán Tibor és Szúnyog Erzsébet, Patocskai László és Bakos Margit házasságot kötöttek.

SZÜLETÉS

I. kerület

Szeged: Gyuris Imre Pálnak és Tapodi Mária Rozáliának Edit, Dudás Józsefnek és Víg Piroskának Katalin, Csáki Antalnak és Balogh Ilonának Tibor, Török Miklósnak és Vas Marianna Klárának Adrienn Éva, Plander Antalnak és Dani Erzsébetnek Éva, Lippai Lászlónak és Nemes-Nagy Ilonának Erika, Vajda Józsefnek és Sebestyén Juliannának Emília Viola, Ocsovszky László Vilmosnak és Szentirmai Ilonának Zsófia, Tóth Ferenc Pálnak és Punyi Ilona Emmának Ferenc, Kószó Istvánnak és Ördög Irén Gizellának Katalin, Szabó Miklós Imrének és Hubanov Ilonának Miklós, Jankovics Attillának és Jutasi Borbálának Zita, Zsolnai Andrásnak és Engi Lenke Ilonának Lenke Hajnalka, Gajdács Imrének és Király Rozáliának Tamás, Galgóczi Gábornak és Csamangó Editnek Gábor, Kerekes Sándornak és Mari Teréziának Balázs, Sáricz Istvánnak és Horváth Ilona Zsuzsannának Ilona Edit, Zombori Lászlónak és Papdi Ilona Aranka Ilonának László Roland, Huszka Sándornak és Major Erzsébetnek Sándor, Varga Józsefnek és Kun Ilona Katalinnak Noémi Katalin, Papp László Imrének és Mudrony Beáta Évának Zsuzsanna, Varga Tibornak és Somodi Ilonának Tibor, Pipicz Bélának és Alberti Annának László, Berta Istvánnak és Tarcsányi Erzsébet Klárának Adrienn, Ördög Lászlónak és Tapdo Ilonának László Attila, Klazsik Kálmán Istvánnak és Dunai-Kovács Ágnes Juliannának Endre Kálmán, Szél Jánosnak és Győrfi Erzsébet Rozáliának Csaba László, Daróczy Bálintnak és Pálinkás Olga Mariannának Vilmos, Zádori Lajosnak és Jenovai Rozáliának Zsolt, Raffai Zoltán Lászlónak és Molnár Ilonának Tamás, Tanács István Ferencnek és Urbán Erzsébet Teréznek Tibor Zoltán, Bene Mihálynak és Majoros Erzsébetnek Anita, Tóth Sándornak és Palotai Máriának Terézia, Szamosközi István Jánosnak és Árva Éva Ildikónak László Attila, Szokolai Istvánnak és Borbély Juditnak Róbert István, Faragó Sándornak és Fazekas Erzsébetnek Erzsébet, Sebők Ferencnek és Borsik Klára Matildnak Krisztina, Süli Tibornak és Klucsics Mária Teréziának Krisztián, Maltesics László Ferencnek és Nagy Ilonának Mariann, Papdi Imrének és Czirok Etelkának Zoltán, Borka Imre Istvánnak és Igaz Éva Máriának Norbert, Borka Imre Istvánnak és Igaz Éva Máriának Péter, Szélpál Józsefnek és Farkas Irénnek Erika, Szilágyi Attila Józsefnek és Rakonczai Erzsébet Ilonának Erzsébet Szilvia, Megyeri István Illésnek és Gyömbér Etel Máriának Ildikó Julianna, Papp Sándornak és Juhász Mártának Sándor, Takács Józsefnek és Benecz Teréznek Zoltán, Rovó Istvánnak és Gyöngyi Máriának Hajnalka Gabriella, Barna György Lászlónak és Molnár Évának Zsolt, Egri Istvánnak és Boros Erzsébetnek Anikó, Marosmenti Lajosnak és Eperjesi Máriának Ottó Gábor, Maristván Lászlónak és Kucsai Máriának Ildikó, Oreskó Józsefnek és Varga Juliannának József Károly, Laczkó Gábor Istvánnak és Kistaj Irmának Szabolcs Tamás, Füzesi Tibornak és Markolt Kinga Margitnak Marcel Tibor, Véhli Attila Bélának és Fazekas Szilviának Márk, Németh Árpádnak és Faragó Juliannának Anita, Mazán Jánosnak és Liptovszki Beatrixnek Beatrix, Popovics Sándornak és Nagy Györgyinek Zoltán, Majzik Sándor Mihálynak és Békefi Ilonának Erika nevű gyermekük született.

III. kerület

Szeged: Varga Ferencnek és Varga Ilonának Ildikó Ilona, Schemmel Józsefnek és Kispál Ilonának Tünde, Márki Lajosnak és Batancs Annának Jenő, Török Józsefnek és Ábrahám Etelkának József, Becsei József Istvánnak és Mucsi Erzsébet Piroskának Mónika, Frank Andrásnak és Túlkös Juliannának Máriának András, Muhi Istvánnak és Madarász Borbálának Erzsébet, Csiszár Józsefnek és Fodor Rozáliának Csilla Mónika, Mák Mihálynak és Lajkó Margitnak Tibor, Sebő Istvánnak és Balog Katalin Magdolnának István, Tombácz Bélának és Kohajda Évának Zsolt Imre, Varga Károlynak és Halmi Erzsébetnek Ágnes, Veszelovszki Tibornak és Vida Rozáliának Oresztész Adorján, Kokovecz János Sándornak és Harangozó Erzsébetnek Annamária, Kovács Mihály Ferencnek és Nagyi Margitnak Krisztina, Mucsi András Istvánnak és Csanádi Rozáliának Miklós Mihály, Váradi Istvánnak és Bukovitz Gabriella Katalinnak Krisztina Ildikó, Kiss Tibornak és Nánási Ilonának Tibor, Kovács Endrének és Földi Máriának Péter, Nyári Sándornak és Pap Editnek Angéla, Magdolna, Tapodi Józsefnek és Búza Máriának Gábor, Csadon Gyulának és Rozsnyik Máriának Gyula, Magyar Jánosnak és Sáringer Rozáliának Rozália, Szabó Oszkárnak és Varga Piroska Máriának Oszkár, Zsupka János Vilmosnak és Danka Irénnek János, Kolompár Pálnak és Kolompár Malvinnak László, Pálfi Istvánnak és Opra Évának Szilvia Éva, Kővári István Gábor nevű gyermekük született.

HALÁLOZÁS

I. kerület

Szeged: Pap Lajosné Bálint Julianna, Kiss Csaba, Fehér József, Szász István András, Hopf Istvánné Csiszér Janka Ilona, Gulyás János, Jernei Ferenc, Dudás Károlyné Miskolczi Mária Magdolna, Kátai Béláné Kecskés Éva, Fodor Piroska Kertes István, Pesti Antalné Szekula Rozália, Pogány Lászlóné Fodor Erzsébet, Klubicer József, Nagy Miklós, Sári Pálné Ördögh Rozália meghalt.

II. kerület

Szeged: Dudás György, Brá Éva, Pál Károlyné Berta Ilona, Csóti Józsefné Szűcs Ilona, Velcov Márton, Kerepesi László meghalt.

III. kerület

Szeged: Orbán Katalin, Márki Jenő, Batki Imre, Juhász Rezső, Katona Erzsébet, Hegedűs-Bite Ferenc, Lantos Mátyás Béláné Kovácsik Mária Márta Pálné Dogdán Anna Karácsonyi Péter, Budai Lajos, Hortobágyi András, Ung János, Katona Gábor György, Juhász Katalin, Takács Ernőné Kovács Veronika, Polyák Imréné Dudás Franciska, Fülöp Géza, Hochstädter Gyula meghalt.

Kiskundorozsma: Rácz Ferencné Vass Krisztina, Ézsiás Jánosné Borbély Franciska, Masir András meghalt.